

El president mou fitxes

El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, ha forçat el canvi de sis consellers –tres del PSC, dos d'ERC i un d'ICV– per esgotar la legislatura.

La voluntat d'esgotar la legislatura del president Pasqual Maragall s'ha fet evident amb una inesperada reestructuració de Govern que ha significat el relleu de sis dels setze consellers de la Generalitat. El dia 19 de febrer, al vespre, Maragall va començar a moure els fils per rellevar les persones que no creia adients per donar una imatge de Govern sòlid l'endemà del referèndum

sobre l'Estatut. El dia 20 es van fer públics els noms dels substituïts, i el 21 van ser nomenats els sis nous consellers dels departaments d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; Cultura; Governació i Administracions Públiques; Indústria i Treball; Medi Ambient i Habitatge, i Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

Pasqual Maragall va presentar els nous titulars dels departaments en una

conferència de premsa sense donar opcions de preguntes als periodistes.

El president només va explicar que el canvi responia a la intenció que l'endemà del referèndum de l'Estatut els nous consellers estiguin treballant a ple rendiment. Per aquesta raó es va rebutjar la idea inicial de fer la remodelació un cop passat el tràngol del referèndum.

La remodelació del Govern ha mantingut l'equilibri de les forces polítiques del tripartit, encara que, en ocasions anteriors, el president havia intentat situar al capdavant del Departament d'Universitats el seu germà Ernest Maragall.

Àlex Milian

DEPARTAMENT D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA

SURT **ANTONI SIURANA (PSC)**

L'exalcalde de Lleida va arribar a Agricultura avalat pel seu coneixement del sector de la pagesia, però la conjuntura internacional –que ha fet pujar el petroli i, en conseqüència, la gasolina– va portar agricultors i ramaders a les carreteres. Aquest cop, a més, se'ls van afegir els pescadors, un sector espantat perquè té consciència de trobar-se en perill d'extinció. La desesperació els va dur a bloquejar els ports marítims per demanar també un preu especial per als carburants. Tot i que la negociació dels preus es feia també (i sobretot) amb el Ministeri, el gasoil ha estat la taca més difícil d'esborrar. La Política Agrària Comuna també ha fet aixecar els pagesos, concretament els viticultors i oliverers, durant el seu mandat. Es va salvar del conflicte del transvasament de l'Ebre i ha deixat a punt el canal de regadiu Segarra-Garrigues.

ENTRA **JORDI WILLIAM CARNES (PSC)**

El nou conseller d'Agricultura ha estat al costat d'Antoni Siurana durant tota la legislatura, en el càrrec de director general de Desenvolupament Rural, cosa que el feia un dels successus naturals de la cartera. Ni seu favor té la fama de disciplinat i la simpatia del president Pasqual Maragall, a qui va acompanyar per tot el territori del Principat en la gira que va realitzar el 2003, com a contacte previ a les eleccions catalanes. El mateix Carnes havia defensat la necessitat de treballar el país, més enllà de la capital i la corona metropolitana. Carnes (Barcelona, 1959) és fill d'escocès, fidele i maçó (segons alguns rumors també ho era la ja exconsellera Caterina Mieras). L'experiència en la gestió la va adquirir a la Diputació de Barcelona, com a cap de gabinet de qui n'era el president, Manuel Royes.

DEPARTAMENT DE CULTURA

SURT **CATERINA MIERAS (PSC)**

La seva gestió va començar amb la polèmica sortida del Govern balear de l'Institut Ramon Llull, ens encarregat de la promoció de la Llengua i la Cultura Catalana arreu del món. I ha acabat poc després de la sortida del Ramon Llull del seu director, Xavier Folch, que Mieras ha substituït pel periodista Emili Manzano. Entremig, Mieras, que mai no s'havia dedicat a la gestió cultural, va aconseguir un petit èxit a la Fira del Llibre de Guadalajara i un gran èxit amb el viatge de tornada dels Papers de Salamanca –amb l'ensurt d'una escala no prevista a l'Audiència Nacional–. El que havia de ser el tercer triomf de Mieras –l'anunci que la cultura catalana serà la convidada d'honor a la Fira del Llibre de Frankfurt, el 2007– s'ha enterbolit per les indecisions sobre què és cultura catalana. L'epíleg del seu mandat ha estat cedir, amb matisos, en el litigi sobre les obres d'art del museu Diocesà de Lleida a Barbastro.

ENTRA **FERRAN MASCARELL (PSC)**

El seu nom apareixia ja com a conseller de Cultura en les traveses sobre el primer Govern de Maragall, ja que acumulava l'experiència de regidor del ram a l'Ajuntament de Barcelona, la fundació de l'Institut de Cultura de Barcelona, la direcció de la Societat General d'Autors i la de la revista d'història *L'Avenç*. Aquest historiador, nascut a Sant Just Desvern el 1951, ha tingut un paper fonamental en tots els conflictes de caire cultural que han afectat la capital catalana, des de la conservació del Born, que ell va defensar, fins a la devolució del castell de Montjuïc. La seva feina, però, també ha estat efectiva en la política museística, on ha aconseguit la col·laboració amb l'àmbit privat, com en el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Macba), la creació del CCCB (Centre de Cultura Contemporània de Barcelona) i l'ampliació del Museu Picasso.

DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

SURT **JOAN CARRETERO (ERC)**

L'exalcalde de Puigcerdà ha estat el recanvi més polític d'aquesta reestructuració de Govern ja que s'ha guanyat l'enemistat de Maragall amb les seves declaracions públiques sobre el president del Govern espanyol Rodríguez Zapatero, a qui va qualificar de "demagog espanyolista", i sobre l'Estatut, segons ell "un immens desastre". Governació ha de ser el departament que faci campanya per la participació en el referèndum d'aquest Estatut i Maragall desconfiava del seu titular. Carretero també va defensar una llei electoral que mantingués l'equilibri territorial, cosa que l'ha enfrontat amb el PSC i amb Iniciativa, que volien una llei purament representativa, sense correccions segons la demografia de les circumscripcions.

ENTRA **XAVIER VENDRELL (ERC)**

Poc després que el seu nom aparegués a les primeres pàgines dels diaris com a responsable de l'enviament de cartes a càrrecs d'Esquerra per demanar-los una contribució econòmica al partit, Vendrell hereta la conselleria d'ERC que més nosa fa als socis del PSC. L'objectiu d'Esquerra és no afluixar el marcatge, malgrat l'expulsió de Carretero.

Vendrell (Sant Joan Despí, 1966) és enginyer industrial i llicenciat en Ciències Polítiques. Ha estat secretari d'organització i finances del partit des del 1996 –i se'l considera, per tant, un membre de l'aparell, pròxim a Joan Puigcercós–. Des del juny del 2005 era secretari general del conseller primer, Josep Bargalló.

DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA I TREBALL

SURT **JOSEP MARIA RANÉ (PSC)**

Els conflictes laborals de Seal i la deslocalització de multinacionals han estat els principals esculls en la travessia de Josep Maria Rané, però en el seu relleu sembla que ha pesat més el seu perfil orgànic: Josep Maria Rané era l'home de l'aparell del PSC dins del Govern –o l'home de José Montilla a l'executiu– i això incomodava el president Pasqual Maragall, més partidari de la improvisació, la intuïció i el rampell. També li atribueixen poca química personal amb el president. Rané ha encapçalat una veritable croada contra la sinistralitat laboral i fa només un mes va anunciar la creació d'un grup d'empreses i institucions per col·laborar en l'àmbit de l'automoció, el sector amb una salut més delicada.

ENTRA **JORDI VALLS (PSC)**

Alcalde de Manresa durant onze anys (1995-2006), Valls ja té experiència de tripartit des del 1995, ja que aquell any va convèncer Iniciativa i Esquerra per treballar plegats en el govern municipal de la capital del Bages, en el que es va anomenar Pacte de l'Om. Valls (Manresa, 1960) és advocat i, com a alcalde, ha presidit Localret, el Consorci Local per al desenvolupament de les xarxes de telecomunicacions i noves tecnologies en tot el territori. És membre de l'executiva del PSC i l'oposició tem que aquest nomenament sigui una plataforma per donar a conèixer un home que conjuga un perfil catalanista amb el respecte de diversos sectors del partit.

DEPARTAMENT D'UNIVERSITATS, RECERCA I SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

SURT **CARLES SOLÀ (ERC)**

Ha consolidat la política de recerca científica i ha assegurat un creixement de la inversió en aquest camp i en el d'Universitats, però l'ombra de Bologna –com es coneix l'adaptació al Sistema Europeu d'Ensenyament Superior– ha planat sobre el seu mandat i ha provocat manifestacions d'estudiants. Solà, xatívi que va ser rector de l'Autònoma i president dels rectors europeus, ha treballat perquè les universitats catalanes es preparen per als canvis, però la indecisa política universitària del Govern espanyol continua entrebancant el procés. Es va aturar la supressió de la Llicenciatura de Filologia Catalana, però queda pendent el traspàs de beques, tot i la sentència del Constitucional.

ENTRA **MANEL BALCELLS (ERC)**

Home discret i treballador que ha demostrat la seva habilitat per col·laborar amb altres partits, ja que ha ocupat la Secretaria d'Estratègia i Coordinació del Departament de Salut, en mans de Marina Geli (PSC). Metge de professió, Balcells (Ripoll, 1958) ha estat eficient en un càrrec de perfil tècnic i ha impulsat el Programa de Centres de Recerca Biomèdica. Bons actius per assumir una cartera com la d'Universitats, que necessita atenció per la recerca, mà esquerra per escoltar i acotar els rectors i molta tècnica per adaptar-se a un nou sistema universitari com el que exigeix Europa. És també membre de l'executiva d'Esquerra, on ocupa la vicesecretaria general de coordinació institucional.

DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT I HABITATGE

SURT **SALVADOR MILÀ (ICV-EUIA)**

L'endemà mateix d'aconseguir l'aprovació de la Xarxa Natura 2000, que cataloga els espais naturals de Catalunya que han de ser protegits, Milà és rellevat del seu càrrec. Un premi estrany al que probablement és el seu èxit principal, sobretot per als que van votar la formació ecosocialista que representava dins del Govern. Milà no se n'ha sortit en les lluites sobre el túnel de Bracons, on han pesat més les decisions del Departament de Política Territorial, i no ha aconseguit tancar un traçat alternatiu per a la línia de molt alta tensió Sentmenat-Bescanó.

ENTRA **FRANCESC BALTASAR (ICV-EUIA)**

Periodista de professió, Baltasar va accedir a l'alcaldia de Sant Feliu de Llobregat amb 29 anys, el 1979, on va continuar fins el 2000, any que va plegar per dirigir una empresa de consultoria tecnològica. És un dels actius d'ICV amb més experiència de govern, ja que també ha format part de la direcció de la Federació de Municipis de Catalunya, de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies i del Consell Comarcal del Baix Llobregat. En el Govern tripartit, ha estat mà dreta de Joan Saura, tot ocupant la Secretaria General de Relacions Institucionals i Participació.

